

Πασχαλινόν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

Πασχαλινόν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου πρὸς
τοὺς Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Διακόνους, Μονάζοντας καὶ πάντα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ

τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς

εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν.

(Α΄ Πετρ. 1.3)

**Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ πατέρες, πανέντιμοι μοναχοὶ καὶ μονάζουσες,
ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές μου ἀγαπητοί,**

Κατ' αὐτὴν τὴν θαυμασίαν καὶ πανηγυρικὴν ἡμέραν, τὴν πεπληρωμένην χαρᾶς ἰδιαιτέρας διὰ τὸν
ἀπὸ τοῦ τάφου ἀναστάντα Κύριον Ἰησοῦν, ὀλοθύμως συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ καὶ
κοσμοσωτηρίῳ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα καὶ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὸν ἀρχαῖον αἰσιόδοξον χαιρετισμὸν:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Νῦν τὸ πλήρωμα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας *ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς* μεγαλύνει τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου,
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ καταλύσαντος τὸ κράτος τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἀνοίξαντος ἡμῖν τὴν
πύλην τῆς ἀφθάρτου βασιλείας Αὐτοῦ. *Τῷ ὄντι, νῦν πάντα πεπλήρωται φῶς, οὐρανός τε καὶ γῆ
καὶ τὰ καταχθόνια ° ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἔστερέεται* (Κανὼν
τοῦ Ἁγίου Πάσχα).

Ὡς Μυροφόροι γυναῖκες τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἄλλοι μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, οἵτινες ἀνεδείχθησαν οἱ
πρῶτοι μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως, καλούμεθα ἵνα κηρύξωμεν τὴν μεγάλην χαρὰν ταύτην εἰς

άνθρώπους εκείνους, οί όποιοί εἶναι άγαπητοί ήμίν και οίκειοι, εις εκείνους, οί όποιοί περιβάλλουν ήμάς και τούς όποίους γνωρίζομεν. Λέγομεν πρός αύτούς: Χριστός άνέστη! Και όπως τότε, πρό πολλών έκατονταετιών, οί μέν, πιστεύοντες άποκρίνονται εύθέως: άληθώς άνέστη! Οί δέ, ως άλλος άπόστολος Θωμάς άμφιβάλλουν, λέγοντες: εάν μη ἴδω Αύτόν ο ἴδιος και άψω Αύτοῦ, ού μη πιστεύσω (Ἰω. 20.25). Οί δέ άπορρίπτουν έντελώς τήν εἶδησιν ταύτην.

Ἡ πίστις εις τήν άνάστασιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἶναι τὸ άπαρασάλευτον εκείνο θεμέλιον, ὁ άκλόνητος εκείνος στύλος, ἐπὶ τοῦ όποίου ἐδράζεται ὁ χριστιανισμός. «*Εἰ γάρ άποθανών ὁ Χριστός οὐκ ἴσχυσεν άναστῆναι, λέγει ὁ ιερὸς Χρυσόστομος, οὔτε ἡ άμαρτία λέλυται, οὔτε ὁ θάνατος καθήρηται, <...> και οὐχ ἡμεῖς δὲ μόνον κενά ἐκηρύξαμεν, αλλά και ὑμεῖς κενά ἐπιστεύσατε*» (Ομιλία ΛΘ'. Πρός Κορινθίους πρώτη Ἐπιστολή).

Διὰ τοῦ λυτρωτικοῦ Αύτοῦ άγώνος ὁ Σωτήρ ἤνωσεν αἰώνιον και πρόσκαιρον, Δημιουργὸν και δημιούργημα, Θεὸν και άνθρωπον. Γεφύρωσεν εκείνο τὸ χάσμα, τὸ όποῖον κατὰ τήν αύγὴν τῆς ιστορίας διαχώρισε τούς πρωτοπλάστους άπό τὸν Πλάστην αύτῶν. Λόγω παραβάσεως τῆς θεοσδότου έντολῆς, λόγω παρακοῆς αύτῶν τῷ Δημιουργῷ έν τῷ κόσμῳ έπεκράτησαν ἡ άμαρτία και ὁ θάνατος.

Ἵτε δέ, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, έξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αύτοῦ...ἵνα τήν υἰοθεσίαν άπολάβωμεν (Γαλ. 4.4-5).

Χριστός, ως άμωμος και άσπιλος άμνὸς τοῦ Θεοῦ, αἶρει τήν άμαρτίαν τοῦ κόσμου (Α' Πετρ. 1.19, Ἰω. 1.29). Ὑπήκοος γενόμενος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ (Φλπ. 2.8) τῷ Οὐρανίῳ Πατρὶ, άνάγει τήν ανθρωπότητα πρός τὸν Δημιουργὸν αύτῆς, καταλάσσων αύτὴν με Αύτόν. Ὡς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ κατὰ φύσιν, μάς καθιστᾷ υἱοὺς τοῦ Θεοῦ κατὰ χάριν. Ὁ Κύριος άποκαλύπτει ήμίν τήν ὁδὸν τῆς ἠθικῆς μεταμορφώσεως και τῆς πνευματικῆς άνόδου πρός τὸν αἰώνιον και μακάριον βίον μετὰ τοῦ Θεοῦ, *έν τῇ Ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας Αύτοῦ* (Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πάσχα).

Ἀπελευθερώσας ήμάς ἐκ τῆς δουλείας τῆς άμαρτίας και συντρίψας τήν έξουσίαν τῶν κοσμοκρατόρων τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν πνευματικῶν τῆς πονηρίας έν τοῖς έπουρανόις (Ἐφ. 6.12), ὁ Κύριος άνέρχεται εις τὸν οὐρανὸν, ὅπου καθέζεται έν τῇ άπροσίτῳ δόξῃ ἐκ δεξιῶν τοῦ προαιωνίου Πατρὸς. Ταυτοχρόνως δὲν αφήνει ήμάς ἐδῶ, ἐπὶ γῆς, μένων άδιάστατος μετὰ τῶν μαθητῶν Αύτοῦ, οἵτινες συγκροτοῦν ὁμοῦ τὸ Σῶμα Αύτοῦ, δηλονότι τήν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν και Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ Χριστός ως Κεφαλὴ αύτῆς, ὁδηγεῖ τὸ σκάφος τοῦτο μέσω τῶν ταραχωδῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης τοῦ βίου εις τήν εὔδιον οὐράνιον λιμένα, ὅπου ἔσται ὁ Θεὸς τὰ πάντα έν πᾶσιν (Α' Κορ. 15. 28).

Συγκροτοῦντες τήν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν, οἱ χριστιανοὶ εἴμεθα συνεχισταὶ τῆς ένδόξου Αύτοῦ

ἀποστολῆς ἐν τῷ κόσμῳ. Ὡς πλήθος πολυάριθμον τῶν προ ἡμῶν γενομένων κατὰ πίστιν ἀδελφῶν, δηλονότι τῶν ἀποστόλων, τῶν μυροφόρων γυναικῶν, τῶν μαρτύρων, τῶν ἀγίων ἱεραρχῶν, τῶν ὁσίων τὲ καὶ τῶν δικαίων, δέον ὅπως ἐπικαλούμεθα τὸν Κύριον ἐν ὀνόματι αὐτοῦ, ἵνα γνωρίσωμεν ἐν λαοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ (Α΄ Παρ. 16.8). Καλούμεθα ὅπως κηρύξωμεν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου, Ὅστις κατὰ τὴν ἄφατον ἀγάπην Αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς ἔχυσεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὸ πανάχραντον Αἷμα Αὐτοῦ. Διὰ λόγου καὶ δι' ἔργων καὶ δι' ὅλης τῆς ζωῆς ἡμῶν καλούμεθα ἵνα μαρτυρήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποιος ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν (Ἠσ. 53.5) καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν (Ρωμ. 4. 25).

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές! Ἔτι καὶ ἔτι θὰ ἤθελον ἵνα ἀπὸ καρδίας συγχαίρω ὑμῖν ἐπὶ τῇ λατρῷ ἐορτῶν ἐορτῇ καὶ πανηγύρει τῶν πανηγύρεων, ἐπὶ τῷ Πάσχῃ τοῦ Θεοῦ τῷ σωτηρίῳ (Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πάσχα). Καθὼς διδάσκει ἡμᾶς ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰωάννης, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν (Α΄ Ἰω. 4. 7-11). Αὐτὰ τὰ θαυμασια ῥητὰ ἃς εἶναι δι' ἡμᾶς γνῶμονα εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἃς μᾶς ἐμπνεύουν εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν καὶ τὴν διακονίαν τῶν ἐγγύς ἡμῶν τὲ καὶ τῶν μακρὰν. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

ὁ Μόσχα καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

Μόσχα, Ἅγιον Πάσχα

2019

στις ἄλλες γλώσσες:

- Ουκρανικά
- Λευκορωσικά
- Μολδαβικά

- Λετονικά
- Λιθουανικά
- Καζακικά
- Κιργιζικά
- Τατζικικά
- Αζερικά
- Γερμανικά
- Κινεζικά παραδοσιακά, απλοποιημένα

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/46417/>